

Uddrag af Handelsmanden Jon Vellenholts logbog om "verdens racer"

Forord

Jeg har prøvet at samle alt den viden om de forskellige racer, jeg har mødt på min vej rundt i verden for at skaffe fremmede rigdomme med hjem til handelshuset Vellenholt. På mine rejser er jeg stødt på farer såvel som finurligheder, og jeg har mødt både venner og fjender, der har åbnet mine øjne for hvordan verden uden for Gallmare står til. I behøver ikke takke mig for den tilegnede viden, jeg nu videregiver til jer – men I må gerne.

Mennesker

Ak ja, hvilken mægtig race!

Velsignet af guderne med det perfekte udseende, den logiske sans, styrken og viljen til at sejre. Den rene race, er ikke altid til at stole på, men den holder for det meste sit ord, den er ikke barbarisk som andre racer jeg i min tid har mødt.

Vores mægtige land var styret med hård hånd af Kong Saxe 28., men bliver nu styret af vores Dronning Lillian 1. Landet er delt i adelsområder som bliver administreret af de adelsslægter, som har anerkendt Rosenskjold-slægten som den eneste rigtige kongeslægt.

Efter mange års kampe mod sortelverne er det lykket os i nogle år at holde dem ude af landet, men de er og bliver aldrig tilgivet for deres mange angreb på uskyldige landsbyer.

Dværgene er vores allierede i kampene mod invasioner fra nær og fjern. Elverne har vi hjulpet ofte med at holde orker i skak. Orker og gobliner er krigeriske racer, som ikke vil tøve med at slå et menneske ihjel.

Dvæрге

Dette folk er et stærkt og udholdende. De sætter deres slægters ære og værdier meget højt og vil dø for at forsvare dem. De er et rigt folk på metaller og ædelstene, som de helst ikke vil af med, men med de rette salgsteknikker kan de overtales.

Deres kropsbygning er lille og tæt, og de har alle skæg... selv kvinderne har skæg! Det ligner det i hvert fald. Man ser tydeligt at guderne var tæt på at skabe den rene race da disse væsner blev lavet, men de har dog stadig et par skønhedsfejl.

Orker og gobliner

Dette folk er de rene barbarer - jeg har aldrig talt med sådan en, men har set dem og hørt deres grynten og brølen... der går historier om at guderne var så skuffede da dette væsen blev skabt at de forbandede dem til at have en uslukkelig tørst efter blod og kød...

Men i samme land bor der en race som hedder gobliner! Disse væsner er en del klogere end orkerne, og hvis man er heldig og har en dygtig tunge som min, kan man tale med dem uden at blive dræbt.

Men den her goblin, jeg mødte på min rejse, fortalte, at orker er stærke som okser og arbejder hårdt og længe, hvis bare de har rigeligt mad. Den fortalte mig også hvordan goblinerne brugte orkerne til at bygge templer og huse, der skulle godt nok være en til at styre dem, men bygningsværkerne blev stående.

En ork er større end et menneske, som regel, dog er de langt stærkere. De har rødbrun, plettet hud, og de fleste har store tænder i undermundten lidt ligesom vildsvin. Dette væsen må have været et af de første forsøg på at skabe liv, de er så grimme at man får ondt i sine øjne af at se på dem. Deres tøj er oftest i mørke farver og de bruger meget pelse fra de utallige dyr de spiser.

En goblin (en "gobbo"?) er mindre end et menneske og ser ikke særlig stærk ud, men de er hjernerne bag hele dette samfund, deres hud er grøn og de har lange næser.

Dette folk må være det andet forsøg på at skabe liv. De kan tænke og er snedige, men er stadig vanskabninger i forhold til den rene race.

Elvere

Jeg tog over til Midterlandets havn for at handle med det folk der nok ligner os mest. Godt nok har de spidse ører, men de er fredsommelige og tager tingene som de kommer. Dog kan de ikke lide at folk lusker for meget rundt og spørger om for mange ting. Jeg ankom til havnen ved den elviske båd *Tivna*. Her var der en stor plads med handlende, eller det var nærmere et byttemarked. For de byttede flere ting end de købte og solgte for ros. Der var to slags elvere på pladsen: nogle i fine klæder med lyse farver og flotte mønstre, andre i naturens farver i mere praktiske snit.

De er et folk med kærlighed for naturen, de er mistroiske overfor fremmede og man har hele tiden en mindre flok vagter omkring sig, hvis man vil handle med dem. Højest ubehageligt, da man føler sig set ned på.

Sortelvere

Dette folkefærd, er nok det mest besynderlige af dem alle. Deres hud er sort som natten, og de har spidse ører ligesom elverne. Bortset fra de hvide,

næsten slangeagtige tegn og symboler i deres ansigter. Jeg spurgte om de var i familie med elverne, men det nægtede de hårdnakket imens de truede mig med at skære min tunge ud. Deres klæder er primært i sorte farver med en eller flere andre farver, og mange af dem går med påsyede symboler, som jeg ikke kunne få at vide hvad betød.

Deres samfund er helt forskruet! Man ser hurtigt hvorfor den kvindelige del af dette samfund er den styrende del. De bestemmer alt, kun mænd som behager deres fruer har lidt at sige. Jeg stod og talte mere eller mindre fredelig i yderkanten af Galvs Skove, og der skulle godt nok de bedste være til at få dem til at tale i stedet for at slå mig ihjel. De tillader ikke andre racer inde på deres område.

Da handlen skulle til at afsluttes, blev vi omringet af en cirkel af spydmænd. En kvinde trådte ind i cirklen og de sortelviske handelsmænd bukkede nærmest så dybt at de kyssede jorden de stod på. Hun råbte og skreg af dem, noget med de ikke havde fået lov til at handle med mig, hvorefter den person, som tydeligt havde mest erfaring med handle, fik skåret halsen over.

Jeg valgte at trække mig tilbage, men min ryg blev mødt af spidse spyd. Fruen så på mig.

"Har du fået lov til at gå?" spurgte hun mig.

Jeg svarede, at jeg så handlen som gået tabt og havde tænkt mig at rejse videre. Det måtte jeg gerne for den lille betaling af 150 ros til "Fruen".

Note! Ting man ikke bør nævne overfor en sortelver:

- *Hvorvidt de er i familie med elvere*
- *Menneskeguden Hykil*
- *Luskoms betagelse af Silvia*